

חוק איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח – הוצאה שלישית).

תשכ"ד-1963 *

1. שר האוצר מורשה ללוות, בשם מדינת ישראל, סכום שלא יעלה על ארבע מאות מיליון דולר (מעה או מטבע של ארצות הברית של אמריקה, או שוויו במטבע של ארצות אחרות), ולהוציא ולמכור למטרה זו, מזמן לזמן, איגרות חוב בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות.

הרשאה לקבלת מילווה

2. איגרות החוב שהוצאו לפי חוק זה (להלן – איגרות חוב) ייקראו "איגרות מדינת ישראל (מילווה הפיתוח – הוצאה שלישית)" (State of Israel Bonds (Third Development Issue) או בשינויי שם זה ובסימוני סדרות, כפי שיקבע שר האוצר.

שם איגרות החוב וסימון

3. איגרות החוב יהיו ניתנות להוצאה בסדרות שנתיות או בסדרות אחרות ושר האוצר יהא רשאי לקבוע, מזמן לזמן, את צורתן של איגרות החוב ושל כל סדרה שלהן, את הסכום מים שבהם יוצאו, בכפוף להגבלה שבסעיף 1, את דרכי הוצאתן, את הכללים והתנאים שיחולו עליהן, לרבות הגבלות על העברתן. אין חובה שהכללים והתנאים יהיו אחידים לכל הסדרות, אלא אפשר שיהיו שונים מסדרה לסדרה.

סמכות לשר האוצר

4. (א) איגרות החוב יכולות להיות מוצאות על בסיס של נשיאת ריבית, על בסיס של גדילת הון, או על בסיס של צירוף נשיאת ריבית עם גדילת הון, ומועד פדיון יהיה בזמן או בזמנים שיקבע שר האוצר, ובלבד ששום איגרת שהוצאה על פי חוק זה, לא יהא מועד פדיונה מאוחר מחמש עשרה שנים מיום תאריך ההוצאה. שיעור הריבית שישאו האיגרות שהוצאו על בסיס של נשיאת ריבית, שיעור גדילת ההון של האיגרות שהוצאו על בסיס של גדילת הון, ושיעור הריבית והגדילה של האיגרות שווצאו על בסיס של צירוף נשיאת ריבית עם גדילת ההון יהיו כפי שיקבע שר האוצר, ובלבד ששום איגרת שהוצאה על פי חוק זה לא תביא פרי השקעה העולה על ארבעה אחוזים לשנה, המצטברים לקרן כל חצי שנה, לאחר שיוכאו בחשבון שיעור הריבית או הגדילה או כל נכיון או פרמיה שיחולו עליה. ערכן הנקוב של איגרות החוב, המחיר או המחירים שבהם ניתן למכרן, וכן הכללים והתנאים בהתאם להוראות חוק זה, שבהם ניתן לפדותן לפני מועד פדיון ובכוא המועד, יהיו כפי שיקבע שר האוצר מזמן לזמן.

ערכן הנקוב של איגרות החוב, סוגן וטבען

(ב) שר האוצר רשאי להתיר, ששטרי התחייבות של מדינת ישראל שזמן פרעונם עדיין לא הגיע, יקובלו כתשלום לאיגרות, והוא רשאי לציין את שטרי ההתחייבות של מדינת ישראל שיותר לקבלן כאמור ואת הכללים והתנאים לקבלתן.

5. (א) איגרת חוב תישא את חותם המדינה או את סמל המדינה או את דמות אחד מאלה. (ב) איגרת חוב תהא חתומה ביד ראש הממשלה וכיד שר האוצר או בחותם חקוק של חתימותיהם; התלוש המצורף לאיגרת תלושים – דייו שיהא חתום בחותם חקוק של חתימת שר האוצר.

חתימת איגרות חוב

(ג) שר האוצר רשאי לקבוע שאיגרת חוב תיחתם בידי אנשים נוספים שימנה לכך מבין העובדים בשירות מדינת ישראל; הודעה על המינוי תפורסם ברשומות.

* נחקל בכנסת ביום כ"ה בחשוון תשכ"ד (12 בנובמבר 1963); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 582, תשכ"ד, עמ' 8.

6. הקרן, הריבית, הקרן המוגדלת ומחיר הפדיון, המשתלמים לפי איגרות החוב, ישולמו –
בכפוף להוראה שבסעיף 8 בדבר הפדיון במטבע ישראלי, לפי ברירת מחזיק האיגרת –
במטבע חוקי של ארצות הברית של אמריקה מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל
ומתוך רכושה, ומדינת ישראל מתחייבת על תשלומים אלה במלוא מהימנותה ואחריותה.
7. שר האוצר מוסמך לקבוע תנאים וכללים שלפיהם אפשר לפדות איגרות חוב לפני
מועד הפדיון, ובלבד שבאיגרות היוצאות בסדרות, לא תיפדה איגרת חוב מכל סדרה שהיא
לפני שהוצע לפדות כל איגרות החוב מסדרות קודמות.
8. שר האוצר רשאי להורות בדבר יצירת קרן שמורה ולקבוע כללים ותנאים שבהם
תפדה מדינת ישראל איגרות במטבע ישראלי על פי בקשתו של מחזיק האיגרת.
9. (א) איגרות החוב פטורות נמס בולים.
(ב) איגרת חוב שהבעלות למעשה עליה היא בידי תושב-חוץ יהיו הקרן, הריבית,
הקרן המוגדלת ומחיר הפדיון המשתלמים לפיה, וכל הכנסה או השתכרות שהגיעו מכל
עסקה בה, פטורים מכל מס, בין לפי הערך ובין אחר, בין שתחולתו כללית ובין שהיא
מיוחדת, המוטלים או העתידיים להיות מוטלים בישראל.
10. שר האוצר רשאי למנות, בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות, סוכני האוצר
לצרכי חוק זה, והוא רשאי להתקשר בחוזים בשם מדינת ישראל עם כל אדם לשם ביצוע
כל פעולה הכרוכה בהוצאתן, בהפצתן, ברישומן ובהעברתן של איגרות החוב.
11. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי –
(1) לחתום, בין בעצמו ובין בידי אדם שימנה לכך בכתב, על כל מסמך שייראה
לו דרוש או רצוי לביצוע חוק זה, ובכלל זה – כל התקשרות מן הסוג הנזכר
בסעיף 10;
(2) למנות סוכנים בחוץ לארץ על מנת לעסוק בשמו במכירת איגרות החוב
ובשאר שירותים הכרוכים בהן;
(3) למנות רשמים וסוכני העברה ולהקים משרדים לניהול פנקסים של רישום
האיגרות והעברתן.
(ב) ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת
ישראל ומתוך רכושה.
(ג) שר האוצר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה